

hen i vejret, men hvor meget regeringen går efter, ville han ikke svare på.

Jeg har svaret her. Vi har svaret i klimadebat på klimadebat herinde, at helt klart hovedparten skal ske ved hjemlige reduktioner.

Så siger hr. Kim Andersen først, at han er glad for mit indlæg. Det gør mig jo en anelse nervøs, men der er faktisk ikke noget nyt i, at vi også mener, man kan bruge de fleksible mekanismer på den måde, jeg sagde heroppefra. Men det er helt klart, at vi inderligt er modstandere af at anvende handel med varm luft. Hvorfor kunne vi så ratificere Kyotoaftalen? Jamen det kunne vi da, fordi det er en aftale, der er vigtig, og Kyotoaftalen giver ingen pligt til, at man køber varm luft – tværtimod. Det helt afgørende for at holde sig til ånden i den og for at få noget ud af det er jo, at man som nation siger: Vi vil ikke handle med varm luft, vi vil kun bruge penge på tiltag, der fører til reelle reduktioner i udslippet af drivhusgasser, for det er hele meningen med protokollen.

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Jeg vil gerne sige tak til fru Anne Grete Holmsgaard for hendes ordførerindlæg. Jeg synes, det var væsentligt mere nuanceret, end hvad vi har hørt fra meningsfællerne tidligere. Og jeg vil især gerne kvittere for, at der bliver sagt, at Danmark er helt fremme teknologisk med hensyn – det er så mig, der viderefører – til vind, effektivitet i kulkraft, udnyttelse af kraftvarme og eventuelt også røggasrensning.

Der er mulighed for, at vi via teknologioverførsel kan få godskrevet gevinsten med CO₂-gevinsten ved teknologioverførsel. Når den mulighed er der, hvorfor skal de danske skatteydere eller de danske elforbrugere så pålægges en omkostning på 4,5 mia. i stedet for på 1,5 mia., når miljøgevinsten er den samme, og når vi har mulighed for at kunne hjælpe de lande til, at de ikke bare får en miljøgevinst på CO₂, men også på deres nærmiljø, ved at vi får røggasrensning og bedre effektivitet i deres elproduktion?

Kl. 19.05

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Fru Anne Grete Holmsgaard siger, at vi skal reducere herhjemme. Det er fint nok. Og det siger hun, at det skal vi gøre med klart hovedparten. Så vil jeg gerne helt klart have at vide: Hvad er

klart hovedparten? Snakker vi her om 55 pct., eller snakker vi om 95 pct.? Det er jo en væsentlig forskel.

Lad os nu sige, at vi kommer op og får en regning på omkring 5 mia. kr. Hvem skal så betale? Hvem skal undvære? Er det dem, der står på venteliste, altså til sygehusene, pengene skal tages fra? Eller er det skatteborgerne, der skal til lommerne og betale endnu mere? Hvor skal pengene komme fra? De kommer jo ikke bare ud af den blå luft. Det kunne jeg godt tænke mig ligesom at få præciseret helt nøjagtigt.

Man kan jo ikke bare bruge en masse penge til at reducere CO₂'en herhjemme og så tro, at det er gratis. Den holder ikke i Danmark i dag. Så derfor må vi spørge: Hvad er klart hovedparten af CO₂-nedbringelsen? Hvor skal det foregå henne, og hvad koster det? Hvem skal betale?

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Man bliver nøjsom her i livet. Man skal blive glad for de svar, man får. For det er jo ikke altid, at man får et svar på de spørgsmål, man stiller. Men det var jo i øvrigt så kun et næstensvar. Hr. Jørn Dohrmann har jo nævnt det der »klart størstedelen«.

Grunden til, at jeg stillede spørgsmålet så specifikt med 70, 80 eller 90 pct., var jo, fordi jeg deltog i den der konference derovre, og jeg hørte fru Anne Grete Holmsgaard stille miljøministeren samme spørgsmål tre, fire gange. Og jeg mener, at miljøministeren svarede klart og tydeligt på spørgsmålet. Men fru Anne Grete Holmsgaard veg noget udenom, for det var jo hverken 70, 80 eller 90 pct. Og i øvrigt var det så kun en tredjedel svar, for der kom ikke svar på, hvor meget det koster. Hvor meget har fru Anne Grete Holmsgaard tænkt sig, det skulle koste?

Og så et sidste spørgsmål, hvis det kan nås: Hvordan kan man egentlig tale om klart størstedelen, når man ikke kender udgangspunktet, når man altså ikke har lavet beregninger over, hvor meget der er reduceret, hvor meget det koster? Fru Anne Grete Holmsgaard deltog jo i det samråd, hvor jeg stillede det spørgsmål og fik klar besked om, at de tal ikke fandtes, selv om hr. Svend Auken hævder, at det gør de.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det fru Anne Grete Holmsgaard og derefter hr. Per Dalgaard, hr. Kim Andersen og fru Helga Moos.